

דב סגל מסרב לחיות

ב יום השישי בשבוע שעבר הובא דב סגל לביתהחולים הדסה בתל-אביב במצב של דיכאון קשה, כשהוא מסרב לאכול ומבי קש שיניחו לו למות. שבוע לפניכן שוחרר סגל מ- ביתהחולים אחרי שניסה לשים קץ לחייו באמצעות כדורישינה.

דב סגל כדהמן לחליפות
גא ושרמנטי

הוא הובהל לביתהחולים במצב קשה על-ידי אשתו, פרדריקה סגל, כשהיא נקרעת בין הרצון לעזור לו לגאול את עצמו מיסוריו, ובין הצורך הדחוף להציל את חייו. דב סגל הגא והשרמנטי, שהיה בצעירותו דוגמן, מסרב לחיות.

אחרי שנותח לפני חודשיים, הדי רופאים כרתו לו את מיתרי-הקול. כבר לפני כ-10 שנים ידע דב שהוא לקה בגידול ממאיר במיתרי הקול, אך סירב לעבור ניתוח. הוא טען: „אני לא מוכן לחיות בלי קול“.

אך לפני כחודשיים הוא נותח בכל זאת. אחרי הניתוח לקה דב, שהוא רק בשנות ה-50 לחייו, בדיכאון.

מי שמכיר אותו, יודע שדב הוא אדם גא ומסרב לשתף אנשים בצרותיו. אחרי הניתוח הוא הסתגר בבית, יחד עם פרדריקה, כמו חיה פצועה.

הוא מוכן רק להתראות עם מיסר קטן של חברים, ביניהם הדי ארכיטקט אלדד שרון, העיתונאי שייקה בן-פורת, ובעל הגלריות ז'אן תירוש.

דב ופרדריקה ידעו תמיד לחיות, ותמיד בהרגשה שאין מה לדאוג למחר.

אחרי מילחמת יום-הכיפורים הם נאלצו לסגור את המועדון-מיסעדה דיסקוטק שלהם ביפו. המילחמה פגעה קשה בעיסקי הבידור, ודב ופרדריקה סגרו את המועדון, שע-

דב סגל עם ישעיהו בן-פורת
ידיד אחרון

כאשר היו בשיאם, היו דב ופרדריקה מלכי חיי-הלילה. עכשיו נחתכו מיתרי-קולו ואשתו משתדלת להציל את חייו

בהתחלה הם פתחו מועדון בקצה רחוב הירקון. שם אפשר היה לפגוש חברי ממשלה, שגרירים ורציים אנשי בוהמה ונעורות-זוהר. השילוב של האנשים השונים הצר ליח. המקום נחשב לאכסקלוסיבי ביותר בתל-אביב.

ואכן, דב ופרדריקה נלחמו כדי לשמור על רמה הולמת של מועדון. כשהגיע פעם שמואל פלאטר שרון למועדון, בחברת מייק בורר שטיין, סילקה אותו פרדריקה באומרה: „מילא, אני מסכימה שלא יוסגר לצרפת, אבל אדם כזה שיעשה בדיחה מהכנסת, זאת כבר חוצפה“.

פלאטר שרון לא נכנס. אך אלמנטים בלתי-רצויים באו למועדון, והם העדיפו לסגור אותו. אחרי שהמיסטר סירבה להעמיד שוטר בפתח.

מאוחר יותר ניסה דב לבייג מחזה אירוטי עבור המסיק ששן שבתאי. בצעירותו, כשלמד ארכיטקטורה בפאריס, הוא בייג סרטים כחולים כדי לממן את לימודיו. אבל כשנדרש לשנות את הבימוי ולהכניס ביצועים אמיתיים משך את ידו מהעניין.

בימי זוהר היו חייהם פתוחים להרפתקות חולפות. ידוע הסיפור על השחקן הצרפתי הנודע דניא זילין, שאוּשפו עם התקף-לב אחר שבילה במשך שלושה ימים בדיר תה של פרדריקה. כאשר דב בילח בחייל.

פרדריקה נימקה את החופש מיני שלהם באהבה וההערכה העמוקה שהם רוחשים האחד לשני. היא טענה תמיד: „לא מצאתי אגבר ישראלי אחד שטוב גם למיטת גם לארוחה וגם לשיחה חוץ מדב. עכשיו, כשדב מתייסר וחולו לא משה פרדריקה ממיטתו. היו משתדלת להסתיר את מצבם האמיתי. רק מעטים הם האנשים שמעו בכלל על הטרגדיה שפקד את הזוג.“

דב גאה מאוד בפרדי. הוא תמיד נהג לומר: היא אמנם רק 56 סנטימטרים, אבל היא גדולה. זאת האשה היחידה שלא הצלתה לי בור אותה. היא בן-אדם, חברה, לרק אשה“.

דב ופרדריקה נולדו כרומניה ונישאו בארץ בשנת 1952. שנייהם הם ארכיטקטים במיקצועם, ור תיכננו בין השאר את ביתם של גילה אלמגור ויעקב אגמון ושל תלמה ווידר („דודי“) אלעזר.

לה הון תועפות — כ-80 אלף לירות של אז, שהושקעו על-ידי שותפים שונים, ביניהם שימרון עדן. מאז הלך מצבם הכספי והחמיר, ואז גם התגלתה מחלתו של דב.

סגל כבימאי של הצגה אירוטית
ידע תמיד לחיות